

PROP DE VOSALTRES

La restauració del patrimoni

Benvolguts diocesans:

Fa pocs dies em van saludar uns amics que acabaven de visitar, en Aguilar de Campoo, l'exposició de *Las Edades del Hombre*. És l'edició número 23 de les celebrades per la fundació del mateix nom. La primera va tenir lloc a Valladolid l'any 1988, les següents s'han celebrat en diferents ciutats i pobles de les diòcesis de Castilla-León, i l'última, titulada MONS DEI, a Aguilar, al nord de la província de Palència, es va inaugurar el passat mes de maig i finalitzarà el dia 9 del pròxim mes de desembre. Van venir encantats ponderant la impressionant riquesa cultural que alberguen els temples de la nostra Església. Estaven orgullosos del treball de tantes comunitats catòliques, que han produït i conservat tan gran patrimoni cultural i religiós.

Escoltava les explicacions d'aquests amics i em sentia feliç de veure reconeguda la preocupació de tantes parròquies i diòcesis en la recuperació de l'art. Aquesta preocupació ha acompanyat el culte de les comunitats cristianes durant segles. És difícil comprendre la nostra història sense contemplar les meravelles artístiques, amb motiu religiós, que exposen tem-

ples, monestirs i museus. A part de felicitat, sentia també cert consol al comprovar el gran esforç que es fa en aquest sentit. Dic això perquè, com sabeu, sóc molt sensible al deteriorament dels nostres temples, amb algun fet aïllat ocorregut recentment, i a l'acusació d'abandonament o despreocupació per part dels responsables del nostre patrimoni, que de vegades propaguen certs mitjans. És igualment digne d'elogi la tasca que en les nostres diòcesis de Catalunya porten a terme les delegacions de patrimoni, amb la promoció i difusió dels béns culturals. Recuperació d'obres artístiques, visites guiades, publicacions, cursos i estudis per a experts i interessats en general. En aquest sentit, molts coneixen la feina que

porta a terme CATALONIA SACRA i els informes que anualment prepara per donar compte de la gran quantitat d'iniciatives que promou; publica també una revista (*TAÛLL*), dirigida al públic en general i molt ben documentada, en la qual s'observa el progressiu augment d'obres restaurades.

Naturalment, tant a Castilla-León com a Catalunya, es té i s'agraeix la col·laboració de les administracions públiques en la recuperació i conservació del patrimoni religiós. S'ha de dir també que les comunitats cristianes participen de la preocupació i aporten recursos materials per al manteniment dels seus objectes i espais sagrats. Sempre l'han considerat propi, i per gran quantitat de ciutadans el temple de

la seva població és l'edifici més emblemàtic que existeix. Col·laboren amb els seus diners perquè el consideren seu, el mantenen perquè és l'herència dels seus avantpassats. Això els fa sentir i expressar orgull i agraïment.

No és la primera vegada que tracto aquest tema. És important avisar l'interès i la col·laboració també en l'actualitat. Són moments en els quals es vol passar factura dels béns a la comunitat cristiana, o se li retreu la seva falta de dedicació a la nostra secular cultura. Em sembla una mica injust i desmesurat. Però també és possible que algunes crítiques ens esperonin per millorar la nostra preocupació i entrega a conservar el patrimoni llegat. Crec que així va començar en els anys vuitanta la iniciativa de l'exposició de *Las Edades del Hombre*: davant una crítica despietada d'un programa de televisió, que mostrava les carències i desinterès de l'Església i dels catòlics, va aparèixer aquesta meravella d'exposició que ha estat l'admiració de diverses generacions.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Aplec en honor de la Mare de Déu de Grenyana

La Partida de Grenyana va celebrar, un any més, el seu tradicional Aplec, sent la Missa en honor de la Mare de Déu el seu acte central. El bisbe Salvador va presidir l'eucaristia, concelebrada per Mn. Lluís Sallán, rector de la Unitat Pastoral de Cappont, i Mn. Jesús Tarragona, molt vinculat des de fa anys amb aquesta comunitat.

En la monició d'entrada, Dolores Comes, presidenta de l'Associació de Veïns de la partida, va fer palesa la profunda devoció de tots els veïns

a la protecció de la Mare de Déu, tan necessària en aquests temps de dificultats, i especialment a l'horta i la seva continuïtat en la permanència de les noves generacions.

L'ofrena sardanista, en la ballada al voltant de l'altar i amb la interpretació musical de la Cobla 11 de setembre, fou especialment emotiva. El Petit Cor de la Catedral va interpretar les parts cantades de la missa. Per acabar, es van cantar els Goigs a la Mare de Déu de Grenyana, mentre es feia la veneració de la Verge al seu cambriol.

CERCA DE VOSOTROS

La restauración del patrimonio

Queridos diocesanos:

Hace pocos días estuvieron en casa unos amigos que acababan de visitar, en Aguilar de Campoo, la exposición de *Las Edades del Hombre*. Es la edición número 23 de las celebradas por la fundación del mismo nombre. La primera tuvo lugar en Valladolid, en el año 1988. Las siguientes se han celebrado en distintas ciudades y pueblos de las diócesis de Castilla-León, y la última, titulada MONS DEI, en Aguilar, al norte de la provincia de Palencia, se inauguró el pasado mes de mayo y finalizará el día 9 del próximo mes de diciembre. Venían encantados ponderando la impresionante riqueza cultural que albergan los templos de nuestra Iglesia. Estaban orgullosos del trabajo de tantas comunidades católicas por haber creado y conservado el patrimonio cultural y religioso.

Escuchaba las explicaciones de estos amigos y me sentía feliz al ver reconocida la preocupación de tantas parroquias y diócesis en la recuperación del arte. Ésta ha acompañado el culto de sus comunidades cristianas durante siglos. Es difícil comprender nuestra historia sin contemplar las maravillas artísticas, con motivo religioso, que exponen templos, monasterios y museos. Además de felicidad, sentía también cierto consuelo al comprobar el gran esfuerzo que se hace en este sentido. Digo esto porque, como sabéis, soy muy sensible al deterioro de nuestros templos, con algún hecho aislado ocurrido recientemente, y a la acusación de abandono o despreocupación por parte de los responsables de nuestro patrimonio, que a veces propagan ciertos medios. Es igualmente digno de elogiar la labor que en nuestras diócesis de Cataluña llevan a cabo las delegaciones de patrimonio, con la promoción y difusión del acervo cultural. Recuperación de obras artísticas, visitas guiadas, publicaciones, cursos y estudios para expertos e interesados en general. En este sentido muchos conocéis el trabajo que realiza CATALONIA SACRA y los informes que anualmente prepara para dar cuenta de la gran cantidad de iniciativas que promueve; publica también una revista (*TAÛLL*), dirigida al público en general y muy bien documentada, en la que se observa el progresivo aumento de obras restauradas.

Naturalmente, tanto en Castilla-León como en Catalunya, se cuenta y se agradece la colaboración de las administraciones públicas en la recuperación y conservación del patrimonio religioso. Hay que decir también que las comunidades cristianas participan de la preocupación y aportan recursos materiales para el mantenimiento de sus objetos y espacios sagrados. Siempre los han considerado propios. Para gran cantidad de ciudadanos, el templo de su población es el edificio más emblemático que existe. Colaboran con su dinero porque lo consideran suyo y lo mantienen porque es la herencia de sus antepasados. Eso les hace sentir y expresar orgullo y agradecimiento.

No es la primera vez que trato este tema. Es importante avivar el interés y la colaboración también en la actualidad. Son momentos en los que se quiere pasar factura de los bienes a la comunidad cristiana, o se le reprocha la falta de dedicación a nuestra secular cultura. Me parece un poco injusto y desmesurado. Pero también es posible que algunas críticas nos espoleen para mejorar nuestra preocupación y entrega a conservar el patrimonio legado. Creo que así empezó en los años ochenta la iniciativa de la exposición de *Las Edades del Hombre*: ante una crítica despiadada de un programa de televisión, que mostraba las carencias y desinterés de la Iglesia y de los católicos, se alumbró esta maravilla de exposición que ha sido la admiración de varias generaciones.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Renoven la Pietat i el Natzarè de la Granadella

El 14 de setembre, festa de l'Exaltació de la Santa Creu, el poble de la Granadella va celebrar la seva festa Major en honor del Sant Crist de Gràcia, d'arrelada i antiga veneració. L'acte central fou la Missa solemne presidida pel rector del poble, Mn. Jaume Melcior, i concelebrada per altres mossens. Fou també el moment elegit per fer la presentació i beneir la restauració de dues imatges molt estimades pel poble, com són la del Natzarè i la Pietat. Totes dues surten en la Processó del Silenci de la nit de Divendres Sant.

El rector Mn. Jaume Melcior va beneir les dues imatges ja restaurades i va manifestar públicament l'agraïment a les dues famílies del

poble que s'han fet càrrec de les despeses de la restauració.

Les imatges, que requerien una urgent actuació, han estat restaurades per l'artista i restaurador d'elements religiosos, José A. Ferrer. Pel que fa al Natzarè, ha estat necessari traslladar-lo al taller de restauració que l'artista regenta al carrer Ballester de Lleida, per tal de sotmetre'l a una acurada intervenció. En canvi, la Pietat, que reproduïx l'escena de Maria al peu de la Creu amb Jesús mort en els seus braços, Ferrer explica que: «he pogut restaurar-la a la mateixa església ja que no era tan complicada, però ha calgut reparar l'espall del Crist i altres desperfectes de la imatge de la Mare de Déu».

Jordi Curcó

Inauguració dels Jardins de la Cuirassa de Lleida

La ciutat de Lleida va recuperar el mes passat, per a ús públic, l'espai dels nous Jardins de la Cuirassa, l'antic barri jueu medieval de la ciutat, amb un acte inaugural en el qual es va fer una crida a la pau i la concòrdia entre cultures.

L'acte, presidit per l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa, va comptar amb la participació de la delegada d'Ecumenisme del nostre Bisbat, Francesca Agustí, en representació de la religió cristiana; d'un rabí, representant la religió i la cultura jueva; i d'un imam, en nom de la musulmana. Tots tres van remarcar el missatge de pau, de convivència i de respecte entre cultures. Els assistents, prop de 400, van gaudir d'una visita

guiada pels diferents espais dels Jardins, que els va permetre conèixer les restes arqueològiques trobades. Els Jardins de la Cuirassa,

enmig del centre històric, són ara una nova zona verda de 6.000 metres quadrats, patrimoni de la ciutat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

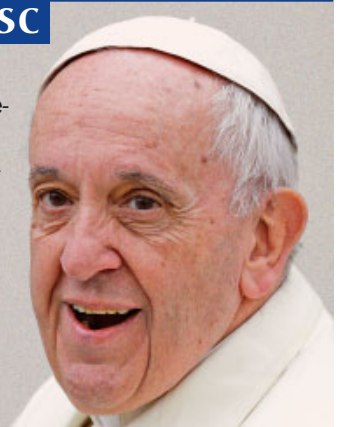

@Pontifex: «El Regne de Déu creix en el món de forma misteriosa, sorprenent, amb la potència de la petita llavor» (9 d'agost).

@Pontifex: «Aquell que es posa al servei dels germans més dèbils experimenta la joia de l'amor desinteressat» (10 d'agost).

@Pontifex: «En el silenci aprenem a contemplar l'obra de Déu, que supera tot el que puguem imaginar» (11 d'agost).

@Pontifex: «Gràcies al do de l'Eucaristia també la nostra vida esdevé "pa partit" per als nostres germans» (12 d'agost).

Estiu missioner a Guatemala

La delegació de Missions i el Bisbat de Lleida van organitzar, conjuntament la segona quinzena de juliol, un projecte pilot a Guatemala en col·laboració amb la Congregació Marta i Maria, que fa més de tres anys que atenen la Casa Sacerdotal de la nostra diòcesi.

Quatre laiques i Mn. Víctor Espinosa van fer tasca missionera durant dues setmanes per valorar quins projectes es poden portar a terme, amb la voluntat que cada estiu un grup de voluntaris pugui anar a aquest país centreamericà. El lema de la congregació és «Evangelització i servei als més pobres» i acullen menors que els envia el jutjat, oferint-los una llar, una família i una educació. Van poder conviure amb les germanes i van tornar cap a Lleida amb una «motxilla plena d'experiències».

En concret van conèixer la realitat de Jalapa, on les germanes de Marta i Maria gestionen i atenen un centre per a nens i joves orfes, així com l'acollida de dones embarassades i un col·legi. També van conèixer el projecte «Ciudad de la Felicidad» d'Esquipulas,

organitzat en petites cases familiars, i que també compta amb un hospital per a la gent amb pocs recursos i una residència per a la tercera edat. Així doncs, van compartir els dies amb tota aquesta gent i van valorar quines eren les necessitats més immediates amb les quals poder col·laborar des de Lleida. Van impartir tallers a infants i joves, formació per als mestres i professors, tècniques de lectura i escriptura, manualitats, cançons, jocs i van participar en dinàmiques i xerrades.

Una de les participants en aquesta primera experiència missionera explica: «he descobert que podem aprendre molt dels veïns de Guatemala, de la seva

manera de viure la religió i la fe», i afegeix que «he pogut descobrir que Déu està en qualsevol realitat, en qualsevol misèria humana i que cada dia se'ns fa present; el seu amor i el seu perdó són d'actualitat. Déu està sempre amb nosaltres».

Aquestes persones van formar-se abans del viatge i també seguiran mantenint contacte els propers mesos per posar en comú les seves emocions després de l'experiència a Guatemala. La Delegació de Missions també està valorant els projectes que es poden portar a terme per millorar la vida dels residents i usuaris en els diferents centres que gestionen les germanes de Marta i Maria a Guatemala.

REFLEXIONS

La tensió entre corporal i espiritual

La nostra vida humana viu sempre en la delicada relació entre les dues dimensions que ens defineixen, la corporal i l'espiritual. Per una banda som un cos, amb el seu procés i les seves necessitats; sigui com sigui la persona, ha de menjar, beure i dormir, té fred o calor, té malalties i mor. Per l'altra banda, la persona, sigui quina sigui la seva situació corporal, pensa, parla, estima, odia, fa amistats, creu en alguna cosa. A vegades es diu que cal trobar l'equilibri entre aquestes dues dimensions. Potser en part és veritat, però probablement aquesta expressió no respon del tot a la realitat.

La primera lectura de la missa d'avui proposa les reflexions d'un savi de l'Antic Testament: «Prefereixo la saviesa a ceptres i trons; tot l'or del món al seu costat, no val ni un gra de sorra; l'aprecio més que la salut o la bellesa». Aquí no hi ha un simple equilibri; hi ha una experiència mística que il·lumina tota la vida. Recorda algunes expressions de l'Evangeli: si la mà o l'ull et fan caure en pecat, arrenca-te'ls; més val entrar a la vida amb un sol ull o una sola mà (Mc 9,43-47). Són imatges, naturalment, però la seva duresa vol dir que el tema és seriós.

El missatge cristià parla del Déu de l'Amor i de la Vida que ens crida a tots a trobar en Ell la vida plena en l'Esperit de Jesucrist, mort i resuscitat. En la tensió entre l'espiritual i el corporal, aquest missatge cristià bàsic és una opció clara per la dimensió espiritual. Ser persona és viure en la confiança en Déu, en l'amor als altres, el servei, la humilitat, la llibertat, la pobresa, el perdó, la pau. La veritable realització de l'home no és el poder, el diner, l'èxit social o la plenitud física; és la vida personal generosa, pacífica, oberta, amorosa. Aquesta opció està cridada a integrar totes les altres dimensions de la vida humana i donar-los sentit. Això és més que un equilibri. És assumir tota la vida humana, també la corporal i la social, i donar-li el sentit de la confiança en Déu i del servei generós i humil als altres.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 14.** A les 12 h, celebració de l'eucaristia a Sant Joan de Déu (Almacelles) organitzada per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.
- ▶ **Dijous, 18.** A les 19.30 h, lliçó inaugural de l'IREL: «La convivència un camí d'aventures», a càrrec de la Sra. Marta Trepal, a l'edifici del Rectorat UdL.
- ▶ **Dissabte, 20.** A les 20 h, vetlles de pregària simultànies pel Domund 2018, amb el lema «Canvia el món». S'han previst a Aitona, Alcarràs, Castellidans, les Borges Blanques, a la Parròquia de Montserrat de Lleida i a Santa Teresa Jornet a Capponat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Dijous [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.;

Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 53,10-11 / SI 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé, més breu: Mc 10,42-45)]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Doneu-nos, Senyor, un cor per escoltar

Salomó arribà a savi perquè vaig pregar Déu que em donés enteniment i m'ho concedí; vaig pregar l'Esperit de Saviesa i em vingué. De fet a Gabaó el Senyor li digué: «Què vols que et doni»; Salomó respongué: «La gràcia d'un cor per escoltar perquè pugui fer justícia al vostre Poble» (1Re 3,5s).

És do de Déu: primera afirmació de Salomó sobre la Saviesa. La segona és la seva superioritat sobre els altres béns desitjables: *ceptres i trons, riquesa, salut...*

Garantint l'amistat amb Déu, la Saviesa dona accés als béns que fan fel·líc l'home: *amb la Saviesa m'han vingut tots els béns.*

La secció 3,1-4,13 d'Heb explica una de les notes del Gran Sacerdot Jesucrist: *acreditat davant Déu.*

Heb ha invitat a *escoltar la veu del Senyor* (3,7); però sovint deixem el camí vers la definitiva Terra Promesa. Per això diu: *Esforcem-nos a entrar en aquell lloc de repòs.* La guia garantida pel camí és *la Paraula de Déu, viva i eficaç, més penetrant que una espasa de dos talls.*

La pregunta «*Què haig de fer per heretar la vida eterna?*» inclou ja la resposta. Plantejant-se *què haig de fer*, assumeix que alguna cosa *ha de fer*; parlant d'*heretar*, reconeix que es tracta d'un do. *Fer i heretar* resumeix l'experiència de l'Èxode: arriben a la Terra Promesa fent camí quaranta anys pel desert guiats i alimentats per Déu.

L'interlocutor confessa que *tot això* —els Manaments— *ho ha complert des de jove* (ara ja no és tan jove).

Llavors Jesús *se'l mirà amb afecte* i, precisament per això, *li digué*: «*Vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres*»; no per quedar desposseït sinó per *tenir un tresor guardat en el cel.* Aquest empobriments-enriquiment et capacitarà per *venir amb Mi.*

Això el *contrarià* i *se'n anà tot trist perquè era molt ric.* Amb la 1a etapa ben reeixida (la dels Manaments), les riqueses no el deixen avançar en la 2a (el seguiment i imitació de Jesús).

La pregunta dels deixebles (*qui es podrà salvar?*) reflecteix la greu dificultat de l'home per sostreure's a la seducció del diner. Només Déu pot omplir el cor humà amb felicitat superior a la del diner i el plaer.

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'aflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclaireix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna.»